



COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici și de modificare a
Directivei 2003/35/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Context general — Motivele și obiectivele propunerii

Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ stabilește pentru fiecare stat membru plafoanele naționale anuale de emisie ce trebuie atinse până în 2010, care cuprind emisiile de dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nemetanici (COV_{nm}) și amoniac (NH₃). Acestea au avut drept scop reducerea poluării atmosferice și a efectelor adverse asupra sănătății publice și asupra mediului în întreaga Uniune, precum și respectarea Protocolului de la Göteborg².

Este necesar ca aceste cerințe să fie revizuite și actualizate în vederea abordării riscurilor extrem de ridicate pentru sănătate care persistă și a impactului asupra mediului generat de poluarea atmosferică din Uniune, precum și în vederea alinierii legislației Uniunii la noile angajamente internaționale asumate în urma unei revizuirii a Protocolului de la Göteborg în 2012.

Reduceri de impact necesare sunt stabilite în versiunea revizuită a Strategiei tematice privind poluarea atmosferică³, prin care se actualizează calea spre obiectivul pe termen lung al Uniunii de a atinge niveluri de calitate a aerului care să nu conducă la efecte semnificative și la riscuri asupra sănătății umane și asupra mediului. Prezenta propunere este unul dintre principalii piloni legislativi pentru realizarea acestor reduceri.

Pe lângă stabilirea noilor reduceri de emisii necesare, prezenta propunere abordează unele dintre deficiențele întâlnite în punerea în aplicare a cadrului politicii Uniunii privind calitatea aerului și necesitatea intensificării coordonării între reducerile de emisii și calitatea aerului, precum și între schimbările climatice și protecția biodiversității.

Având în vedere natura și amploarea modificărilor necesare care trebuie aduse Directivei 2001/81/CE și nevoia de a spori coerența și claritatea juridică, în urma revizuirii Directivei 2001/81/CE se impune abrogarea acesteia și adoptarea unei noi directive (prezenta directivă).

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Obiectivele prezentei inițiative sunt în concordanță cu obiectivele Strategiei Europa 2020 privind o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, pe care le și consolidează. Acestea ar trebui să stimuleze inovarea care va contribui la susținerea dezvoltării ecologice și la menținerea competitivității economiei europene, sprijinind, în același timp, tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon, protejând capitalul natural al Europei și valorificând rolul de lider al Europei în dezvoltarea de noi tehnologii ecologice⁴. În măsura în care este posibil, în spiritul unei reglementări mai inteligente⁵, se urmărește simplificarea și clarificarea

¹ Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22).

² Protocolul la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU) asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic (1999).

³ Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Programul «Aer curat pentru Europa»”, COM(2013) [XXX].

⁴ Comunicarea Comisiei „EUROPA 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, COM(2010) 2020 final, 3.3.2010.

⁵ Comunicarea Comisiei intitulată „Reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană”, COM(2010) 543 final, 8.10.2010.

politicii existente pentru o mai bună aplicare a acesteia. În cazul în care sunt introduse măsuri noi, se acordă atenție protejării intereselor IMM-urilor în conformitate cu principiul „a gândi mai întâi la scară mică”⁶. S-a asigurat coerența cu domenii strâns înrudite precum transporturile, industria, agricultura și schimbările climatice, precum și utilizarea eficientă a resurselor.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Procesul de revizuire s-a bazat pe experiența acumulată de-a lungul câtorva decenii de evaluări ale calității aerului și de activități de gestionare și de analiză desfășurate atât în cadrul Uniunii, cât și la nivel internațional. Printre părțile consultate s-au numărat autoritățile statelor membre responsabile de punerea în aplicare a actualului cadru de politică la toate nivelurile administrative. În perioada cuprinsă între iunie 2011 și aprilie 2013, s-au organizat cinci reuniuni pentru a asigura transparența și pentru a le oferi părților interesate ocazia de a prezenta observații și de a-și aduce contribuția. Toate reuniunile au fost transmise în direct pe internet, pentru a permite o participare cât mai largă. În paralel, s-au organizat două consultări publice: una la sfârșitul anului 2011, care s-a concentrat asupra revizuirii punctelor forte și a punctelor slabe ale cadrului politicii privind calitatea aerului; cea de a doua fiind o consultare publică online cu toate părțile interesate, la începutul anului 2013, cu privire la principalele opțiuni de politică disponibile pentru abordarea problemelor rămase nerezolvate în legătură cu calitatea aerului⁷. În 2012 s-a realizat un sondaj Eurobarometru care a solicitat opinia publicului larg cu privire la chestiuni legate de poluarea atmosferică⁸. Comisia și Agenția Europeană de Mediu (AEM) au desfășurat, de asemenea, un proiect-pilot de punere în aplicare privind calitatea aerului, reunind 12 orașe din toată Uniunea pentru a evalua experiența locală la punerea în aplicare a cadrului politicii în domeniul calității aerului⁹.

Rezultatul evaluării impactului

Pe termen scurt sau mediu se poate realiza o conformitate deplină cu legislația privind calitatea aerului prin acordarea unei atenții deosebite asupra punerii în aplicare a politicii existente și a acțiunii statelor membre. Deși Directiva 2001/81/CE ar trebui revizuită pentru a include angajamentele internaționale ale Uniunii pentru 2020 asumate în temeiul Protocolului de la Göteborg, impunerea unor reduceri mai stricte pentru 2020 nu este adecvată.

Cu toate acestea, în ceea ce privește perioada până în 2030, situația este diferită. Pentru abordarea impactului care continuă să existe asupra sănătății și a mediului, este nevoie de asumarea unor angajamente mult mai stricte în domeniul reducerii emisiilor. Pentru 2030, opțiunea preferată este de 70 % din valoarea maximă posibilă de reducere a impactului asupra sănătății în 2030, optimizată prin reduceri suplimentare ale eutrofizării și ale nivelului de ozon. Aceste angajamente de reducere a emisiilor reprezintă o traiectorie continuă către îndeplinirea obiectivului pe termen lung al Uniunii.

Punerea în aplicare a angajamentelor de reducere pentru 2020 stabilite de Protocolul de la Göteborg nu generează cheltuieli suplimentare pentru Uniune în raport cu scenariul de

⁶ Comunicarea Comisiei intitulată „«Gândiți mai întâi la scară mică»: Prioritate pentru IMM-uri. Un «Small Business Act» pentru Europa, COM(2008) 394, 25.6.2008.

⁷ În cadrul consultării s-au utilizat două chestionare: 1 934 de persoane au răspuns la un chestionar mai scurt adresat publicului larg; 371 de persoane au răspuns la un alt chestionar mai lung adresat experților și părților interesate. A se vedea http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm.

⁸ Rezultatele sunt disponibile în Eurobarometru 2013.

⁹ Pentru rezultatele complete, a se vedea Raportul 7/2013 al AEM.

referință. Noile angajamente de reducere pentru 2030 sunt menite să pună în aplicare reducerea efectelor asupra calității aerului până în 2030, astfel cum s-a stabilit în Comunicarea privind programul „Aer curat pentru Europa”. Evaluarea impactului a modelat modalitatea optimă de obținere a reducerii dorite, iar această optimizare a generat angajamente naționale de reducere a emisiilor pentru șase dintre cei mai relevanți poluanți. Aceste angajamente de reducere vor reduce totalul costurilor externe generate de poluarea atmosferică cu 40 de miliarde EUR (potrivit celor mai prudente estimări), în comparație cu cheltuielile de 212 miliarde EUR prevăzute în scenariul de referință. Printre aceste reduceri se numără și beneficii economice directe în valoare de peste 2,8 miliarde EUR: 1,85 miliarde EUR din scăderea pierderilor legate de productivitatea muncii, 600 de milioane EUR din reducerea costurilor de îngrijire medicală, 230 de milioane EUR din reducerea pierderilor aferente valorii culturilor și 120 de milioane EUR din reducerea daunelor asupra clădirilor. Această valoare este comparabilă cu costurile de conformitate, care se ridică la 3,3 miliarde EUR anual și care reprezintă aproximativ o doisprezecime din economiile legate de costurile externe. Scenariul de referință prevede o reducere, în 2030, a impactului asupra sănătății cu 40 % comparativ cu anul 2005. Prezenta propunere asigură o reducere suplimentară de 12 %, ceea ce reprezintă o reducere totală cu 52 % în ceea ce privește impactul asupra sănătății, comparativ cu anul 2005. Pentru eutrofizare, se asigură o reducere de 50 % în plus față de scenariul de referință.

Plafoanele pentru emisiile de metan din cadrul sistemului Uniunii privind plafoanele naționale de emisie ar putea reduce emisiile într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, chiar dacă politica ar trebui să fie în conformitate cu Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁰. S-ar putea include dispoziții pentru îmbunătățirea guvernancei și alinierea monitorizării și a raportării la obligațiile internaționale, cu niște costuri administrative foarte modeste (un cost inițial de aproximativ 8 milioane EUR și un cost anual de 3,5 milioane EUR la nivelul întregii Uniuni).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Propunerea abrogă și înlocuiește actualul sistem al Uniunii cu privire la plafonul anual de emisii naționale de poluanți atmosferici, astfel cum este definit în Directiva 2001/81/CE. Astfel, se asigură aplicarea până în 2020 a plafoanelor naționale de emisie stabilite de Directiva 2001/81/CE, începând din 2010, pentru SO₂, NO_x, COV_{nm} și NH₃ și se stabilesc noi angajamente naționale de reducere a emisiilor („angajamentele de reducere”) aplicabile începând cu 2020 și 2030 pentru SO₂, NO_x, COV_{nm}, NH₃, particule fine în suspensie (PM_{2,5}) și metan (CH₄), precum și niveluri intermediare de emisii pentru anul 2025 care se aplică aceluiași poluanți.

Mai jos sunt prezentate informații specifice referitoare la principalele articole și anexe.

Articolele 1, 2 și 3 definesc obiectul și domeniul de aplicare al prezentei propuneri și furnizează definițiile termenilor esențiali utilizați în cadrul acesteia.

În conformitate cu articolul 4, coroborat cu anexa II, statele membre trebuie să își limiteze emisiile anuale de SO₂, NO_x, COV_{nm}, NH₃, PM_{2,5} și CH₄, pentru a-și îndeplini angajamentele de reducere aplicabile începând cu 2020 și 2030. În plus, statele membre trebuie să limiteze în 2025 emisiile anuale produse de acești poluanți la nivelurile definite pe

¹⁰ Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

baza unei traiectorii de reducere liniare, cu excepția cazului în care acest lucru ar necesita măsuri care presupun costuri disproporționate. Articolul 4 precizează sursele de emisii care nu ar trebui să fie luate în considerare.

Articolul 5 permite statelor membre să utilizeze anumite mecanisme de flexibilitate, cu condiția să nu existe obiecții în acest sens din partea Comisiei. Acestea sunt: luarea în considerare a unei cote a reducerilor de emisii de NO_x, SO₂, și PM_{2,5} realizate în domeniul traficului maritim internațional, în anumite condiții, aplicarea în comun a angajamentelor de reducere a emisiilor de CH₄ și posibilitatea de a propune inventare de emisii ajustate în cazul în care, în urma aplicării unei metodologii de inventariere îmbunătățite, nu se respectă un angajament de reducere (mai puțin pentru CH₄).

Articolul 6 impune statelor membre să adopte, să pună în aplicare și să își actualizeze periodic programele naționale de control al poluării atmosferice (PNCPA), care descriu modul de îndeplinire a angajamentelor de reducere a emisiilor. PNCPA ar trebui să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa III (partea 2) și informații cu privire la reducerea emisiilor de negru de fum și pot indica măsuri specifice, astfel cum sunt enumerate în anexa III (partea 1), pentru limitarea emisiilor de PM_{2,5} și NH₃ din sectorul agricol. PNCPA sunt elaborate în contextul cadrului general al politicii privind calitatea aerului și includ informații privind analiza care stă la baza selectării măsurilor. Statele membre supun PNCPA unor consultări publice, înainte de finalizarea acestora. În acest scop, articolul 16 modifică Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹ pentru a asigura includerea PNCPA în domeniul de aplicare a acestei directive.

Articolul 7 coroborat cu anexa I impune statelor membre să monitorizeze emisiile de poluanți atmosferici și, în acest sens, să elaboreze și să actualizeze, în conformitate cu obligațiile și orientările adoptate în cadrul Convenției LRTAP menționate și descrise mai detaliat în anexa IV, inventarele și estimările naționale de emisii, împreună cu un raport informativ de inventariere (RII). Statele membre care aplică mecanismele de flexibilitate prevăzute la articolul 5 trebuie să includă informațiile relevante fie în cadrul RII, fie într-un raport separat.

În conformitate cu articolul 8, statele membre monitorizează, în măsura în care acest lucru este posibil, impactul negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor acvatice și terestre, pe baza modalităților prevăzute în anexa V. Statele membre sunt autorizate să folosească sistemele de monitorizare stabilite în cadrul altor instrumente ale Uniunii.

Articolul 9 solicită statelor membre să comunice Comisiei, la datele specificate în anexa I, PNCPA și orice actualizare a acestuia, precum și toate informațiile de monitorizare stabilite în conformitate cu articolele 7 și 8. Comisia, sprijinită de Agenția Europeană de Mediu și de statele membre, verifică periodic precizia și caracterul complet al datelor din inventarele naționale de emisii raportate.

Articolul 10 prevede prezentarea de către Comisie, la fiecare cinci ani, a unui raport privind stadiul punerii în aplicare a prezentei directive, inclusiv privind aplicarea articolului 4 alineatul (2) referitor la nivelurile intermediare de emisii stabilite pentru 2025.

Articolul 11 promovează diseminarea sistematică, activă și electronică a informațiilor colectate și prelucrate în temeiul prezentei propuneri și face referire, în acest context, la

¹¹ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

cerințele stabilite de dreptul Uniunii, inclusiv de Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹².

Articolul 12 promovează cooperarea dintre Comisie și statele membre cu țările terțe și cu organizațiile internaționale relevante pentru abordarea în continuare și într-un mod mai eficient a emisiilor de poluanți atmosferici la nivel mondial.

Articolul 13 stabilește modalitățile procedurii aplicabile în temeiul articolului 6 alineatul (7), al articolului 7 alineatul (9) și al articolului 8 alineatul (3) pentru adaptarea anexelor I, III (partea 1), IV și V la progresul tehnico-științific prin intermediul unor acte delegate.

Articolul 14 vizează procedura de examinare prin intermediul unui comitet pe care Comisia o utilizează pentru adoptarea de acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) și cu articolul 6 alineatul (9) și precizează faptul că se utilizează comitetul existent, instituit în temeiul articolului 29 din Directiva 2008/50/CE.

Articolele 15, 17 și 19 stabilesc dispozițiile cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul propunerii, la intrarea în vigoare a propunerii și la transpunerea acesteia în legislația statelor membre.

Articolul 18 vizează abrogarea Directivei 2001/81/CE și specifică faptul că plafoanele naționale de emisie stabilite de aceasta rămân aplicabile până la 31 decembrie 2019.

Anexa VI conține tabelul de corespondență.

Temeiul juridic

Întrucât obiectivul principal al propunerii este protecția mediului, în conformitate cu articolul 191 din TFUE, propunerea are la bază articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

¹² Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

Principiul subsidiarității, principiul proporționalității și alegerea instrumentului

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră exclusiv în sfera de competență a Uniunii.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre. Pentru remedierea problemelor semnificative rămase nerezolvate cu privire la impactul asupra calității aerului din Uniune, fiecare stat membru trebuie să își reducă emisiile de poluanți, iar combinația eficientă din punctul de vedere al costurilor în materie de reduceri la nivelul întregii Europe nu poate fi coordonată decât la nivelul Uniunii. Angajamentele de reducere identificate nu țin seama numai de impactul intern al emisiilor naționale, ci și de impactul transfrontalier al acestora.

Prin adoptarea de acțiuni la nivel european, obiectivul propunerii va fi atins într-o mai mare măsură. Directiva 2001/81/CE stabilește obiectivele de reducere și cerințele minime pentru punerea lor în aplicare, lăsând însă la alegerea statelor membre combinația optimă de măsuri pentru realizarea acestor reduceri. Acest principiu se păstrează și în prezenta propunere, care armonizează într-o mai mare măsură cerințele privind programele naționale și monitorizarea și raportarea emisiilor de poluanți atmosferici, în vederea corectării deficiențelor din Directiva 2001/81/CE și a respectării angajamentelor internaționale asumate în temeiul Convenției LRTAP și al protocoalelor la aceasta. Deși propunerea impune controlul la sursă al emisiilor din sectorul agricol, statele membre au dreptul să nu pună în aplicare aceste reduceri, în cazul în care nu sunt necesare pentru îndeplinirea angajamentului de reducere relevant.

Prin urmare, prezenta propunere respectă principiul subsidiarității.

Instrumentul juridic ales este o directivă, dat fiind că propunerea stabilește obiective și obligații, lăsând în același timp suficientă flexibilitate statelor membre în ceea ce privește alegerea măsurilor de conformitate și de punere detaliată în aplicare a acestora. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Directiva va fi pusă în aplicare în baza bugetului existent și nu va avea impact asupra cadrului financiar multianual.

5. ELEMENTE FACULTATIVE

Documente explicative

Comisia consideră că este nevoie de documente explicative pentru îmbunătățirea calității informațiilor cu privire la transpunerea directivei, din motivele indicate mai jos.

Transpunerea completă și corectă a directivei este esențială pentru garantarea îndeplinirii obiectivelor sale (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului). Având în vedere că anumite state membre reglementează deja emisiile de poluanți atmosferici, transpunerea prezentei directive nu ar consta, probabil, într-un nou act legislativ, ci, mai degrabă, în diverse modificări sau noi propuneri în domeniile relevante. În plus, punerea în aplicare a directivei este adesea un proces extrem de descentralizat, deoarece autoritățile responsabile de aplicarea sa și, în unele state membre, chiar și de transpunerea sa, sunt autoritățile locale și regionale.

Este probabil ca factorii enumerați mai sus să sporească riscul de transpunere și de punere incorectă în aplicare a directivei și să complice astfel sarcina Comisiei de a monitoriza aplicarea dreptului Uniunii. Pentru asigurarea conformității legislației naționale cu prevederile directivei, este esențială furnizarea de informații clare cu privire la transpunerea directivei.

Cerința de a furniza documente explicative poate crea o sarcină administrativă suplimentară pentru statele membre care nu sunt obișnuite cu acest mod de lucru. Cu toate acestea, posibilă sarcină administrativă suplimentară este proporțională cu scopul urmărit, și anume, acela de a asigura o transpunere eficace a directivei și de a atinge pe deplin obiectivele acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să se solicite statelor membre să însoțească notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat cu unul sau mai multe documente prin care să explice relația dintre dispozițiile directivei și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici și de modificare a Directivei 2003/35/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹³,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În ultimii 20 de ani, s-au înregistrat progrese semnificative în cadrul Uniunii în domeniul emisiilor atmosferice antropice și al calității aerului, prin intermediul unei politici dedicate a Uniunii, în special comunicarea din 2005 a Comisiei intitulată „O strategie tematică privind poluarea atmosferică” („STPA”)¹⁵. Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ a avut o contribuție esențială la acest progres prin stabilirea, începând din 2010, a unor plafoane ale emisiilor totale anuale ale statelor membre pentru dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x), amoniac (NH₃) și compuși organici volatili nemetanici (COV_{nm}). Ca urmare, în perioada 1990-2010, emisiile de SO₂ s-au redus cu 82 %, emisiile de NO_x cu 47 %, emisiile de COV_{nm} cu 56 % și emisiile de NH₃ cu 28 %. Cu toate acestea, astfel cum se indică în programul „Aer curat pentru Europa” („STPA revizuită”)¹⁷, încă mai există efecte negative și riscuri semnificative asupra mediului și a sănătății umane.
- (2) Cel de al șaptelea Program de acțiune pentru mediu¹⁸ confirmă obiectivul pe termen lung al politicii Uniunii în domeniul calității aerului, și anume acela de a atinge

¹³ JO C, p. .

¹⁴ JO C, p. .

¹⁵ Comunicarea din 21 septembrie 2005 a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „O strategie tematică privind poluarea atmosferică”, COM(2005) 446 final.

¹⁶ Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22).

¹⁷ Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Programul «Aer curat pentru Europa»», COM(2013) [xxx].

¹⁸ Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general de acțiune pentru mediu al UE până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre”, COM(2012) 710, 29.11.2012.

niveluri de calitate a aerului care nu determină un impact negativ și riscuri semnificative asupra sănătății umane și asupra mediului și solicită, în acest sens, respectarea deplină a legislației actuale a Uniunii privind calitatea aerului și a obiectivelor și acțiunilor strategice pentru perioada de după 2020, depunerea de eforturi sporite în zonele în care populația și ecosistemele sunt expuse la niveluri ridicate de poluanți atmosferici și consolidarea sinergiilor dintre legislația privind calitatea aerului și obiectivele politicii Uniunii stabilite în special cu privire la schimbările climatice și la biodiversitate.

- (3) STPA revizuită stabilește noi obiective strategice pentru perioada până în anul 2030, în vederea înregistrării de progrese în direcția atingerii obiectivului pe termen lung al Uniunii.
- (4) Statele membre și Uniunea sunt părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi („Convenția LRTAP”)¹⁹ și la unele dintre protocoalele aferente, inclusiv la Protocolul de la Göteborg din 1999 referitor la reducerea acidifierii, a eutrofizării și a nivelului de ozon troposferic.
- (5) În ceea ce privește anul 2020 și anii următori, Protocolul de la Göteborg revizuit, aprobat de Consiliu prin Decizia [xxxx/xxxx/UE]²⁰ stabilește, pentru fiecare parte, noi angajamente de reducere a emisiilor de SO₂, NO_x, NH₃, COV_{nm} și particule fine în suspensie (PM_{2,5}), considerând anul 2005 drept an de referință, promovează reducerea emisiilor de negru de fum și solicită colectarea și păstrarea informațiilor privind efectele adverse ale concentrațiilor și depunerilor de poluanți atmosferici asupra sănătății umane și asupra mediului, precum și participarea la programe orientate pe efecte în temeiul Convenției LRTAP.
- (6) Prin urmare, sistemul de plafoane naționale de emisie stabilit de Directiva 2001/81/CE ar trebui revizuit pentru a se alinia la angajamentele internaționale ale Uniunii și ale statelor membre.
- (7) Statele membre ar trebui să pună în aplicare prezenta directivă astfel încât aceasta să contribuie în mod eficient la îndeplinirea obiectivului pe termen lung al Uniunii cu privire la calitatea aerului, astfel cum este susținut de orientările Organizației Mondiale a Sănătății, precum și a obiectivelor Uniunii în materie de biodiversitate și de protecție a ecosistemelor, prin reducerea nivelurilor și a depunerii de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere și de eutrofizare și a nivelului de ozon sub cantitățile și nivelurile critice, astfel cum prevede Convenția LRTAP.
- (8) De asemenea, prezenta directivă ar trebui să contribuie la atingerea obiectivelor privind calitatea aerului stabilite în legislația Uniunii și la atenuarea efectelor schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de poluanți cu ciclu de viață scurt cu efect nociv asupra climei, precum și la îmbunătățirea calității aerului la nivel mondial.
- (9) Statele membre ar trebui să respecte angajamentele de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă pentru 2020 și 2030. Pentru a asigura progrese demonstrabile în vederea îndeplinirii angajamentelor pentru 2030, statele membre ar trebui să atingă

¹⁹ Decizia 2003/507/CE a Consiliului din 13 iunie 2003 privind aprobarea aderării Comunității Europene la Protocolul la Convenția din 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi pentru a reduce gradul de acidifiere, eutrofizare și nivelul de ozon troposferic (JO L179, 17.7.2003, p. 1).

²⁰ Decizia 2013/xxxx/UE a Consiliului privind acceptarea amendamentului la Protocolul din 1999 la Convenția din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic (JO L... p.).

nivelurile intermediare de emisii în 2025, care sunt stabilite pe baza unei traiectorii liniare între nivelurile de emisii pentru 2020 și cele definite prin intermediul angajamentelor de reducere a emisiilor pentru 2030, cu excepția cazului în care acest lucru ar genera costuri disproporționate. În situația în care emisiile pentru 2025 nu pot fi limitate în măsura stabilită, statele membre ar trebui să explice motivele în rapoartele pe care le elaborează în temeiul prezentei directive.

- (10) Unele state membre au optat, în temeiul Convenției LRTAP, pentru stabilirea plafoanelor de emisie pe baza combustibilului folosit în sectorul transporturilor. Acest lucru a avut ca rezultat o lipsă de coerență cu consumul total de energie și cu statisticile referitoare la energie, atât la nivelul statelor membre respective, cât și la nivelul întregii Uniuni. În consecință, pentru a garanta o bază comună și coerentă pentru toate statele membre și pentru Uniunea Europeană în ansamblu, prezenta directivă stabilește cerințele de raportare și angajamentele privind reducerea emisiilor pe baza consumului de energie și a carburantului vândut la nivel național, ceea ce asigură o coerență sporită cu legislația Uniunii privind schimbările climatice și energia.
- (11) Pentru promovarea îndeplinirii angajamentelor de reducere a emisiilor la nivel național și a nivelurilor intermediare de emisii, într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, statele membre ar trebui să aibă dreptul să contabilizeze reducerea emisiilor provenite din traficul maritim internațional, în cazul în care emisiile din acest sector sunt mai mici decât nivelurile de emisii care ar rezulta în urma respectării standardelor impuse de dreptul Uniunii, printre care limitele conținutului de sulf din combustibili stabilite în Directiva 1999/32/CE a Consiliului²¹. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a îndeplini în comun angajamentele și nivelurile intermediare de emisii asumate cu privire la metan (CH₄) și să facă apel, în acest sens, la Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului²². În scopul verificării respectării plafoanelor de emisie, a angajamentelor de reducere a emisiilor și a nivelurilor intermediare de emisii, statele membre și-ar putea adapta inventarele naționale de emisii în vederea obținerii unei mai bune înțelegeri științifice și a unor metodologii îmbunătățite cu privire la emisii. În cazul în care nu se respectă condițiile stabilite de prezenta directivă, Comisia ar putea să se opună utilizării de către un stat membru a oricăruia dintre aceste mecanisme de flexibilitate.
- (12) Statele membre ar trebui să adopte și să pună în aplicare un program național de control al poluării atmosferice, în scopul de a îndeplini cerințele de reducere a emisiilor și nivelurile intermediare de emisii și de a contribui în mod eficient la realizarea obiectivelor Uniunii privind calitatea aerului. În acest sens, statele membre ar trebui să țină seama de necesitatea de a reduce emisiile în zonele și aglomerările afectate de concentrații excesive de poluanți atmosferici și/sau în zonele care contribuie în mod semnificativ la poluarea aerului din alte zone și aglomerări, inclusiv din țările învecinate. În acest scop, programele naționale de control al poluării atmosferice ar trebui să contribuie la punerea cu succes în aplicare a unor planuri

²¹ Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE (JO L 121, 11.5.1999, p. 13).

²² Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

privind calitatea aerului adoptate în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³.

- (13) În scopul reducerii emisiilor atmosferice de NH₃ și PM_{2,5} provenite de la principalele surse, programele naționale de control al poluării atmosferice ar trebui să includă măsurile aplicabile sectorului agricol. Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a pune în practică și alte măsuri în afara celor prevăzute în prezenta directivă, cu un nivel echivalent de performanță de mediu, în funcție de circumstanțele naționale specifice.
- (14) Programele naționale de control al poluării atmosferice, inclusiv analiza care stă la baza identificării de politici și de măsuri, ar trebui să fie actualizate în mod regulat.
- (15) În vederea elaborării unor programe naționale de control al poluării atmosferice bine documentate, precum și a eventualelor actualizări semnificative ale acestora, statele membre ar trebui să supună respectivele programe și actualizări consultării cu publicul și autoritățile competente de la toate nivelurile atunci când toate opțiunile privind politicile și măsurile sunt încă deschise. Statele membre ar trebui să inițieze consultări transfrontaliere în cazul în care punerea în aplicare a programului lor ar putea afecta calitatea aerului din altă țară, în conformitate cu cerințele stabilite în legislația internațională și a Uniunii, inclusiv în Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (Espoo, 1991) și Protocolul privind evaluarea strategică de mediu (Kiev, 2003), astfel cum a fost aprobat de către Consiliu²⁴.
- (16) Statele membre ar trebui să elaboreze inventare și estimări de emisii și să transmită un raport al acestora, precum și rapoarte informative de inventariere pentru toți poluanții atmosferici care fac obiectul prezentei directive, măsură care ar trebui să faciliteze îndeplinirea obligațiilor de raportare pe care le are Uniunea în temeiul Convenției LRTAP și al protocoalelor la aceasta.
- (17) Pentru a menține coerența globală la nivelul Uniunii în ansamblul său, statele membre ar trebui să garanteze că raportarea către Comisie a inventarelor și a estimărilor naționale de emisii, precum și a inventarelor informative este pe deplin coerentă cu raportarea acestora în temeiul Convenției LRTAP.
- (18) Pentru evaluarea eficacității angajamentelor naționale de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui, de asemenea, să monitorizeze, în măsura în care acest lucru este posibil, efectele acestor reduceri în cadrul ecosistemelor terestre și acvatice, în conformitate cu orientările stabilite pe plan internațional, și să raporteze aceste efecte.
- (19) În conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁵, statele membre ar trebui să asigure diseminarea activă și sistematică a informațiilor prin mijloace electronice.
- (20) Este necesar să se modifice Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ în vederea asigurării coerenței prezentei directive cu Convenția de la

²³ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

²⁴ Decizia 2008/871/CE a Consiliului din 20 octombrie 2008 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului privind evaluarea strategică de mediu la Convenția CEE/ONU de la Espoo din 1991 privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier (JO L 308, 19.11.2008, p. 33).

²⁵ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

Aarhus din 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

- (21) Pentru a ține seama de evoluțiile tehnice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să îi fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea orientărilor referitoare la raportare, prevăzute în anexa I, precum și în partea 1 din anexa III și în anexele IV și V, în vederea adaptării acestora la progresul tehnic. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să realizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (22) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.
- (23) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (24) Având în vedere natura și amploarea modificărilor care ar trebui aduse Directivei 2001/81/CE, aceasta ar trebui să fie înlocuită pentru a se spori gradul de certitudine juridică, claritatea, transparența și simplificarea legislativă. Pentru a se asigura continuitatea îmbunătățirii calității aerului, statele membre ar trebui ca, până în 2020, când noile angajamente naționale de reducere a emisiilor prevăzute în prezenta directivă vor deveni aplicabile, să respecte plafoanele naționale de emisie prevăzute de Directiva 2001/81/CE.
- (25) Dat fiind că obiectivul prezentei directive, și anume de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, nu poate fi realizat într-o măsură suficientă de către statele membre, ci, ca urmare a caracterului transfrontalier al poluării atmosferice, mai degrabă poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se prevede la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (26) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative²⁸, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere. În

²⁶ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L156, 25.6.2003, p. 17).

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁸ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește limitele emisiilor atmosferice de poluanți cu efect de acidifiere și de eutrofizare, de precursori ai ozonului, de particule în suspensie primare și de precursori ai particulelor în suspensie secundare, precum și de alți poluanți atmosferici din statele membre și prevede elaborarea, adoptarea și punerea în aplicare a unor programe naționale de control al poluării atmosferice, precum și monitorizarea și raportarea emisiilor poluante și a efectelor acestora.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezenta directivă se aplică emisiilor de poluanți menționați în anexa I, din toate sursele de pe teritoriul statelor membre, din zonele economice exclusive ale acestora și din zonele de control al poluării.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „emisie” înseamnă eliminarea în atmosferă a unei substanțe dintr-o sursă punctuală sau difuză;
2. „precursori ai ozonului” înseamnă oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, metan și monoxid de carbon;
3. „obiective privind calitatea aerului” înseamnă obligațiile privind valorile-limită, valorile-țintă și concentrația de expunere pentru calitatea aerului prevăzute de Directiva 2008/50/CE și de Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹;
4. „oxizi de azot” (NO_x) înseamnă monoxidul de azot și dioxidul de azot, exprimați ca dioxid de azot;
5. „compuși organici volatili nemetanici” (COV_{nm}) înseamnă toți compușii organici de natură antropică, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici printr-o reacție cu oxizii de azot, în prezența luminii solare;
6. „PM_{2,5}” înseamnă particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}, EN 14907, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 2,5 μm;

²⁹ Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător (JO L 23, 26.1.2005, p. 3-16).

7. „angajament național de reducere a emisiilor” înseamnă reducerea emisiilor unei substanțe, exprimată ca procent de reducere a emisiilor între totalul emisiilor din anul de referință (2005) și totalul emisiilor dintr-un an calendaristic vizat, pe care statele membre nu trebuie să le depășească;
8. „ciclu de aterizare și decolare” înseamnă un ciclu care include rularea la sol (la plecare și la sosire), decolarea, ascensiunea, apropierea, aterizarea și toate celelalte activități de aviație care se desfășoară la o altitudine sub 3000 de picioare;
9. „trafic maritim internațional” înseamnă navigația pe mare și în ape de coastă cu nave înregistrate sub orice pavilion, cu excepția navelor de pescuit, care pleacă de pe teritoriul unei țări și sosesc pe teritoriul unei alte țări;
10. „zonă de control al emisiilor” înseamnă o zonă maritimă specială, stabilită în conformitate cu anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL);
11. „zonă de control al poluării” înseamnă o zonă maritimă de cel mult 200 de mile marine de la linia de bază de la care se măsoară apele teritoriale, stabilită de un stat membru pentru prevenirea, reducerea și controlul poluării provenite de la nave, în conformitate cu normele și standardele internaționale aplicabile;
12. „negru de fum” înseamnă particule în suspensie carbonoase care absorb lumină.

Articolul 4

Angajamentele naționale de reducere a emisiilor

1. Statele membre trebuie cel puțin să își limiteze emisiile antropice anuale de dioxid de sulf (SO_2), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nemetanici (COVnm), amoniac (NH_3), particule în suspensie ($\text{PM}_{2,5}$) și metan (CH_4), în conformitate cu angajamentele naționale de reducere a emisiilor care se aplică începând cu 2020 și 2030, astfel cum se prevede în anexa II.
2. Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre iau toate măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate pentru a limita emisiile lor antropice pentru anul 2025 de SO_2 , NO_x , COVnm, NH_3 , $\text{PM}_{2,5}$ și CH_4 . Nivelurile acestor emisii se stabilesc pe baza combustibililor vânduți, prin intermediul unei traiectorii de reducere liniară între nivelurile de emisii pentru 2020 și nivelurile de emisii definite de angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru 2030.
În situația în care emisiile pentru 2025 nu pot fi limitate în conformitate cu traiectoria stabilită, statele membre explică motivele în rapoartele pe care le transmit Comisiei în conformitate cu articolul 9.
3. În vederea respectării dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), următoarele emisii nu sunt luate în considerare:
 - (a) emisiile de la aeronave rezultate în afara ciclului de aterizare și decolare;
 - (b) emisiile din Insulele Canare, din departamentele franceze de peste mări, din Insulele Madeira și din Insulele Azore;
 - (c) emisiile provenite de la traficul maritim național înspre și dinspre teritoriile menționate la litera (b);
 - (d) emisiile provenite de la traficul maritim internațional, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1).

Articolul 5

Mecanisme de flexibilitate

1. În vederea respectării nivelurilor intermediare de emisii stabilite pentru 2025 în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și a angajamentelor naționale de reducere a emisiilor de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} stabilite în anexa II, care se aplică începând cu 2030, statele membre pot să compenseze reducerile de emisii de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} provenite de la traficul maritim internațional cu emisiile de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} eliberate de alte surse în același an, cu condiția ca acestea să îndeplinească următoarele cerințe:
 - (a) reducerea emisiilor are loc în zonele maritime care fac parte din apele teritoriale ale statelor membre, în zone economice exclusive sau în zone de control al poluării, în cazul în care au fost stabilite astfel de zone;
 - (b) statele membre au adoptat și au pus în aplicare măsuri eficiente de monitorizare și de inspecție, pentru a asigura buna funcționare a acestui mecanism de flexibilitate;
 - (c) statele membre au pus în aplicare măsuri pentru a înregistra reduceri ale emisiilor de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} provenite de la traficul maritim internațional mai mari decât nivelurile de emisii care s-ar atinge prin respectarea standardelor Uniunii aplicabile emisiilor de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} și au demonstrat un nivel adecvat de cuantificare a reducerilor suplimentare de emisii rezultate în urma aplicării acestor măsuri;
 - (d) statele membre nu au compensat mai mult de 20 % din reducerile de emisii de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} calculate în conformitate cu litera (c), cu condiția ca respectiva compensare să nu ducă la nerespectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru 2020 stabilite în anexa II.
2. Statele membre își pot executa în comun angajamentele de reducere a emisiilor de metan și nivelurile intermediare de emisii menționate în anexa II, cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:
 - (1) să respecte toate cerințele și modalitățile aplicabile adoptate în temeiul legislației Uniunii, inclusiv în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
 - (2) să fi adoptat și să fi pus în aplicare dispoziții eficiente pentru a asigura buna funcționare a acestei executări în comun.
3. Statele membre pot stabili inventare naționale de emisii anuale ajustate pentru SO₂, NO_x, NH₃, COV_{nm} și PM_{2,5}, în conformitate cu anexa IV, în cazul în care nerespectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor sau a nivelurilor intermediare de emisii ar rezulta din aplicarea unor metode îmbunătățite de inventariere a emisiilor, actualizate în conformitate cu cunoștințele științifice.
4. Statele membre care intenționează să aplice alineatele (1), (2) și (3) informează Comisia cu privire la acest fapt până la data de 30 septembrie a anului care precede anul de raportare în cauză. Informațiile transmise Comisiei includ poluanții și sectoarele vizate și, în cazul în care sunt disponibile, informații cu privire la amploarea impactului asupra inventarelor naționale de emisii.

5. Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, analizează și evaluează dacă utilizarea oricăruia dintre mecanismele de flexibilitate pentru un anumit an îndeplinește cerințele și criteriile relevante.

În cazul în care Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la data primirii raportului relevant menționat la articolul 7 alineatele (4), (5) și (6), statul membru în cauză consideră că aplicarea mecanismului de flexibilitate este acceptată și valabilă pentru anul respectiv. În cazul în care Comisia consideră că utilizarea unui mecanism de flexibilitate nu este în conformitate cu cerințele și criteriile aplicabile, aceasta adoptă o decizie și informează statul membru cu privire la faptul că mecanismul în cauză nu poate fi acceptat.

6. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să se precizeze normele detaliate pentru utilizarea mecanismelor de flexibilitate, astfel cum se menționează la alineatele (1), (2) și (3), în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14.

Articolul 6

Programele naționale de control al poluării atmosferice

1. Statele membre elaborează și adoptă un program național de control al poluării atmosferice în conformitate cu partea 2 din anexa III, în vederea limitării emisiilor antropice anuale în conformitate cu articolul 4.

2. În momentul elaborării, adoptării și punerii în aplicare a programului menționat la alineatul (1), statele membre:

- (a) evaluează în ce măsură este probabil ca sursele naționale de emisie să aibă un impact asupra calității aerului de pe teritoriul lor și din statele membre vecine, utilizând date și metodologii elaborate de Programul european de monitorizare și evaluare (EMEP), după caz;
- (b) țin seama de necesitatea de a reduce emisiile de poluanți atmosferici pentru îndeplinirea obiectivelor de calitate a aerului pe teritoriul lor și, după caz, în statele membre vecine;
- (c) acordă prioritate măsurilor de reducere a emisiilor de negru de fum, atunci când adoptă măsuri pentru a-și duce la îndeplinire angajamentele naționale de reducere a emisiilor de PM_{2,5};
- (d) asigură coerența cu alte planuri și programe relevante stabilite în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația națională sau a Uniunii.

În vederea îndeplinirii angajamentelor naționale de reducere a emisiilor relevante, statele membre includ, în măsura în care este necesar, măsurile de reducere a emisiilor prevăzute în partea 1 din anexa III sau măsuri cu un efect echivalent asupra mediului.

3. Programul național de control al poluării atmosferice se actualizează o dată la doi ani.
4. Fără a aduce atingere alineatului (3), politicile și măsurile de reducere a emisiilor incluse în cadrul programului național de control al poluării atmosferice se actualizează în termen de 12 luni, în oricare dintre următoarele cazuri:

- (1) nu se respectă obligațiile prevăzute la articolul 4 sau există riscul ca acestea să nu se respecte;
 - (2) statele membre decid să utilizeze oricare dintre mecanismele de flexibilitate prevăzute la articolul 5.
5. În conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, statele membre consultă publicul și autoritățile competente care, prin natura responsabilităților ecologice specifice pe care le au în domeniul poluării atmosferice, al calității aerului și al gestionării acestora la toate nivelurile, ar putea fi interesate de punerea în aplicare a programelor naționale de control al poluării atmosferice, cu privire la proiectele lor de programe de control al poluării atmosferice și la orice actualizare semnificativă efectuată înainte de finalizarea acestora. După caz, se inițiază consultări transfrontaliere în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii.
 6. Dacă este cazul, Comisia facilitează elaborarea și punerea în aplicare a programelor, prin intermediul unui schimb de bune practici.
 7. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13, în vederea adaptării la progresul tehnic a părții 1 din anexa III.
 8. Comisia poate stabili orientări privind elaborarea și punerea în aplicare a programelor naționale de control al poluării atmosferice.
 9. Comisia poate stabili, de asemenea, sub forma unor acte de punere în aplicare, formatul și informațiile necesare privind programele naționale de control al poluării atmosferice elaborate de statele membre. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14.

Articolul 7

Inventarele și estimările de emisii

1. Statele membre pregătesc și actualizează anual inventarele naționale de emisii pentru poluanții menționați în tabelul A din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în anexă.

Statele membre pregătesc și actualizează anual inventarele naționale de emisii pentru poluanții menționați în tabelul B din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în anexă.
2. Statele membre pregătesc și actualizează, din doi în doi ani, inventarele de emisii împărțite pe regiuni, inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni și estimările de emisii pentru poluanții stabiliți în tabelul C din anexa I, în conformitate cu cerințele stabilite în anexă.
3. Inventarele și estimările de emisii menționate la alineatele (1) și (2) sunt însoțite de un raport informativ de inventariere, în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul D din anexa I.
4. Statele membre care aplică mecanismul de flexibilitate prevăzut la articolul 5 alineatul (1) includ următoarele informații în cadrul raportului informativ de inventariere din anul respectiv:
 - (1) cantitatea emisiilor de NO_x, SO₂ și PM_{2,5} care s-ar fi înregistrat în cazul în care nu ar fi existat o zonă de control al emisiilor;

- (2) nivelul reducerilor de emisii înregistrat în partea din statul membru care se află în zona de control al emisiilor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (c);
 - (a) măsura în care aplică acest mecanism de flexibilitate;
 - (b) toate datele suplimentare pe care statele membre le pot considera necesare pentru facilitarea unei evaluări complete de către Comisie, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, a condițiilor în care a fost pus în aplicare mecanismul de flexibilitate.
- 5. Statele membre care optează pentru mecanismul de flexibilitate prevăzut la articolul 5 alineatul (2) furnizează un raport separat care să permită Comisiei să analizeze și să evalueze dacă sunt îndeplinite cerințele din dispoziția menționată anterior.
 - 6. Statele membre care optează pentru mecanismul de flexibilitate prevăzut la articolul 5 alineatul (3) includ în raportul informativ de inventariere aferent anului vizat informațiile stabilite în partea 4 din anexa IV, care sunt necesare pentru a permite Comisiei să analizeze și să evalueze dacă sunt îndeplinite cerințele din dispoziția menționată anterior.
 - 7. Statele membre elaborează inventarele de emisii, inclusiv inventarele ajustate de emisii, estimările de emisii și raportul informativ de inventariere în conformitate cu anexa IV.
 - 8. Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, elaborează și actualizează anual, pe baza informațiilor de la alineatele (1), (2) și (3), inventare și estimări de emisii la nivelul Uniunii, precum și un raport informativ de inventariere pentru toți poluanții menționați în anexa I.
 - 9. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13 în vederea adaptării anexei I în ceea ce privește termenele-limită de raportare și a anexei IV la progresul tehnico-științific.

Articolul 8

Monitorizarea impactului poluării atmosferice

- 1. Statele membre asigură, în cazul în care este posibil, monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa V.
- 2. Statele membre coordonează, după caz, monitorizarea impactului poluării atmosferice prin intermediul altor programe de monitorizare instituite în temeiul legislației Uniunii, inclusiv al Directivei 2008/50/CE și al Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁰.
- 3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13, în vederea adaptării la progresul tehnico-științific a anexei V.

³⁰ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

Articolul 9

Raportarea de către statele membre

1. Statele membre transmit Comisiei programele lor naționale de control al poluării atmosferice [în termen de trei luni de la data menționată la articolul 17 – a se introduce data de către OP] și, ulterior, la fiecare doi ani, actualizări ale acestora.

În cazul în care un program național de control al poluării atmosferice este actualizat în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), statul membru în cauză informează Comisia în acest sens în termen de două luni.

2. Începând cu anul 2017, statele membre transmit Comisiei și Agenției Europene de Mediu, în conformitate cu termenele de raportare stabilite la anexa I, inventarele naționale ale emisiilor, estimările emisiilor, inventarele de emisii împărțite pe regiuni, inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni și rapoartele menționate la articolul 7 alineatele (1), (2) și (3) și, unde este cazul, cele prevăzute la articolul 7 alineatele (4), (5) și (6).

Informațiile transmise în acest sens sunt conforme cu cele din rapoartele către Secretariatul Convenției LRTAP.

3. Statele membre raportează emisiile și estimările naționale pentru CH₄ în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³¹.
4. Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu și al statelor membre, revizuieste periodic informațiile din inventarele naționale de emisii. Această revizuire include următoarele:

- (1) controale pentru a verifica transparența, corectitudinea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al informațiilor prezentate;
- (2) controale pentru a identifica situațiile în care datele de inventar nu sunt pregătite în conformitate cu cerințele prevăzute în legislația internațională, în special cu dispozițiile Convenției LRTAP;
- (3) după caz, calcularea corecțiilor tehnice necesare rezultate, după consultarea cu statele membre.

5. Statele membre transmit Comisiei și Agenției Europene de Mediu următoarele informații menționate la articolul 8:

- (1) [până la data menționată la articolul 17 – a se introduce data de către OP] și, ulterior, la fiecare patru ani, amplasarea punctelor de monitorizare și indicatorii monitorizați asociați și
- (2) [în termen de un an de la data menționată la articolul 17 – a se introduce data de către OP] și, ulterior, la fiecare patru ani, valorile măsurate ale indicatorilor obligatorii.

³¹ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

Articolul 10

Rapoartele elaborate de către Comisie

1. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, cel puțin o dată la cinci ani, un raport cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive, inclusiv o evaluare a contribuției acesteia la realizarea obiectivelor prezentei directive.

În orice caz, Comisia transmite un raport pentru anul 2025, astfel cum s-a menționat anterior, și, de asemenea, furnizează informații privind îndeplinirea nivelurilor intermediare de emisii menționate la articolul 4 alineatul (2), precum și motivele în cazul neîndeplinirii acestora. Comisia identifică necesitatea unor acțiuni suplimentare, luând în considerare și efectele sectoriale ale punerii în aplicare.

2. Rapoartele menționate la alineatul (1) pot include o evaluare a efectelor asupra mediului și a efectelor socioeconomice ale prezentei directive.

Articolul 11

Accesul la informații

1. În conformitate cu Directiva 2003/4/CE, statele membre asigură diseminarea sistematică și activă către public a următoarelor informații, prin publicarea acestora pe un site internet accesibil publicului:
 - (a) programele naționale de control al poluării atmosferice și eventualele actualizări ale acestora;
 - (b) inventarele naționale de emisii, inclusiv, atunci când există, inventarele ajustate de emisii, estimările naționale de emisii, rapoartele informative de inventariere și rapoartele și informațiile suplimentare comunicate Comisiei în conformitate cu articolul 9.
2. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului³², Comisia asigură diseminarea activă și sistematică a informațiilor către public prin publicarea pe un site internet accesibil publicului a inventarelor și estimărilor de emisii și a rapoartelor informative de inventariere la nivelul Uniunii.

Articolul 12

Cooperarea cu țările terțe și coordonarea în cadrul organizațiilor internaționale

Uniunea și statele membre, după caz, continuă cooperarea bilaterală și multilaterală cu țările terțe și coordonarea în cadrul organizațiilor internaționale relevante precum Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP), Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE-ONU), Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), inclusiv prin schimb de informații, în materie de cercetare și dezvoltare în domeniul tehnic și științific, cu scopul de a îmbunătăți baza pentru reducerea de emisii.

³² Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

Articolul 13

Exercitarea delegării

1. Se conferă Comisei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.
2. Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (7), articolul 7 alineatul (9) și articolul 8 alineatul (3) se conferă Comisiei, pentru o perioadă de timp nedeterminată, de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (7), articolul 7 alineatul (9) și articolul 8 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în cuprinsul său. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu afectează valabilitatea niciunui act delegat deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (7), al articolului 7 alineatul (9) și al articolului 8 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție, în termen de două luni de notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau, în cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru calitatea aerului înconjurător, înființat prin articolul 29 din Directiva 2008/50/CE. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 16

Modificarea Directivei 2003/35/CE

În anexa I la Directiva 2003/35/CE, se adaugă următoarea literă (g):

„(g) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva XXXX/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici și de modificare a Directivei 2003/35/CE*

* JO L XX, XX.XX.XXXX, p. X”

Articolul 17

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [optsprezece luni de la intrarea în vigoare – a se introduce data de către OP].

Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Abrogare și dispoziții tranzitorii

1. Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului se abrogă cu efect de la [data menționată la articolul 17 din prezenta directivă – a se introduce data de către OP].

Cu toate acestea, următoarele dispoziții din directiva abrogată continuă să se aplice:

- (a) articolul 1 și anexa I până la 31 decembrie 2019;
- (b) articolul 7 alineatele (1) și (2) și articolul 8 alineatul (1) până la [data menționată la articolul 17 din prezenta directivă – a se introduce data de către OP].

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VI.

2. Până la 31 decembrie 2019, statele membre pot aplica articolul 5 alineatul (3) din prezenta directivă în ceea ce privește plafoanele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2001/81/CE și în anexa I la aceasta.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele